

L' APAT

UN CADA DISSAPTE

BIBLIOTECA PÚBLICA
PROVINCIAL
TARRAGONA

PREUS

Un número. 5 cèntims.
Deu números.. . . . 30 »

Un any de subscripció . 2'50 pessetas.
Deu subscripcions anyals. 13 »

EN LA LLIBRERIA DE D. ALVAR VERDAGUER, RAMBLA DEL MITJ, 5, BARCELONA
Y EN CASA D. EUGENI GUAL, SANT SADURNÍ DE NOYA.

PLAT DEL DIA

El senyor rector.

Pare nostre que estau en lo cel... va ensenyarnos de dir Jesús pera pregar á nostre Creador, y el nostre Pare que está en el cel, conmogut per nostras oracions ens contesta *yo estich ab vosaltres*. Y perque 'ns fem ben bé càrrech de que no está lluny, delega sa paternitat en un home de carn y ossos com nosaltres, á qui podem veure, á qui podem parlar, á qui podem tocar: es el senyor Rector.

El pare natural es pare meu, teu ó del altre mes no es un pare comú á tots, no es un pare *nostre*, perque cada hu el tenim diferent.

El senyor Bisbe, el mateix Papa, se ens representan ab mes dificultat com exercint la paternitat, perque no podem tenir ab ells el tracte familiar y diari que el nom de *pare* inclou.

El senyor rector es pare de tot un poble, *pare nostre* y viu entre nosaltres, condemnat á las mateixas necessitats que nosaltres, sufrint com nosaltres, y treballant pera mantenirnos, es á dir pera buscarnos el *pá* de la ànima.

El senyor rector ens pren en sa familia al naixer á la gracia, ens educa ab sos parlaments y prèdicas y concells, ens perdona en nom de Deu, ens

dona l'aliment de la Eucaristia, ens recomana la ànima quan morim y quan ya ni 'ls nostres pares naturals se recordan de nosaltres ell encara per nosaltres prega.

Perque la semblansa sigui encara més perfecta, pera son ministeri y fins pera viure ens necessita á nosaltres y no pot prescindir de nosaltres.

Y nosaltres?

L'estimarem com á Pare.

No 'l comprometem pera nostres particulars fins.

Escoltarem sos consells y obehirem sos preceptes.

L'honrarem, obsequiarem y farem presents.

Sos feligresos no 'ns barallarem, ni murmurarem uns de altres, ni 'ns tindrem enveja, ni 'ns perjudicarem.

Tots aquestos propòsits s'enclouen en dos que son: estimarem á n'ell y á tots sos feligresos per respecte de ell.

Aixis serán els pobles una bassa de oli com fills de un mateix pare, com ovellas de un mateix pastor.

J.

¡Sacrifici!

(Històrich.)

El trasatlantich Remus, que feya sa travesia entre Espanya y Manila, havia

entrat en ple dins el mar de Joló que alsava furiós ses onas contra el barco que les desafiava ab valentia, brandejantse d' un vent a s' altre, però sens rendirse a cap d' aquelles montanyes marines que afuades p' el fibló l se disputaven.

Els passatjers horrorissats, miraven ab esglay suprem aquell cuadro espantós de la naturalesa, admirant la serenitat dels mariners no tant com la d' un Pare jesuïta que viatjava ab ells, y que per la seva afabilitat y bon tracte, s' havia guanyat les simpaties de la major part; pues no faltaven un inglés y uns quants holandesos que, perque si, y perque era un sacerdot papista, com dihuen els protestants, se li manifestaven contraris.

¡Un jesuïta espanyol mes impasible qu' un inglés!—pensava aquest, uue no les tenia tolas segures.

—Si tiraven aquest corp a la mar,—deyen ells amb ells, els holandesos, que li atribuïan sa causa de la tempestat, —aviat se calmaria.

Ab axó llansaren un crit terrible:

¡Varat!

¡Un escull!

¡Aigua!

El capitá ho ve tot perdut y dona orde de arriar tots els bots; al cap d' un instant sols quedaven a bordo ell y el jesuïta. Tots els bots estaven estibats; en el mes gran, apenes hey cabia un altre persona, precis era qu' un dels dos se sacrificás.

—Ara, vosté Pare...

—No, capitá; a vosté l' hi toca.

Jo dech morir en el barco.

Jo no dech deixar aquesta gent sense vosté, que los guiará en aquest temporal.

—Pare s' embarqui.

—Capitá, cumplesque el dever que le de salvar aquets desgraciats. Jo cumpiré el meu.

Els passatjers subjugats per la forsa moral d' aquella discussió, esperaven ab ansia mortal el resultat.

Al fi cedí el capitá dominat p' els arguments del sacerdot, y, després d' haverlo abrasat ab efussió, saltá dins el bot y partí en los altres sens valor per tornar mirar al qui per éll moria.

S' anaren allunyant. Ningú feya cas de aquelles onas que alsaven els bots salvadors demunt ses crestes de blanca sabonera, escopintlos després ab engronsades seques dins aquells comellars movibles d' aigua blava. Tots tenien els ulls ficosos sobre aquell barco que s' afo-nava a poch a poch ferit per la llum sanguinosa del sol que s' ponía.

Demunt cuberta se distingia encara la negra figura del sacerdot de Cristo, imponent y majestuosa com la estatua de la abnegació cristiana, beneint als nau-frechs y pregant per ells.

Cuant la nau hagué desaparescuda, sepultada per les onas, s' inglés, que interiorment regoneixia que cap dels seus Pastors era capás de tan d' heroisme, exclamá:

—¡Negat!

—¿Negat? Dins el port! —respongué el capitá, ab solemnitat, senyalant el cel.

T. B.

(De la *Bona Causa*.)

NOTA AGRICOLA

La clorosis de la vinya.

Fins fa poch temps era solzament lo sulfat de ferro l remey que s' indicava contra la clorosis, poguentse emplear aquest ó en forma de polvo sumament fi ó disolt ab aygua á una dosis bastant concentrada, en quin cas serveix pera embarnisar los talls ocasionats durant la operació de la poda.

Actualment s' han portat á cap algunes experiencies ab diferentes materies, haventse lograt molt bons resultats ab l' empleo del precloruro de ferro líquit á una densitat de 30 graus Beaumé.

De les expressadas experiencies se n han deduhit distintes conclusions.

Ab el tractament ab lo precloruro de ferro s' ha obtingut lo reverdiment complet de cepts fortament cloròtics y que ab l' us del sulfat de ferro no havian lograt conseguir sa curació.

Per l' embadurnament y per la pulverisació, los resultats obtinguts ab lo perclorat han sigut molt satisfactoris y notablement superiors als conseguits ab l' empleo del sulfat de ferro. Ab l' embadur

nat la solució de percloruro de ferro al 40 per 100 ha donat resultats completament satisfactoris.

Ab la pulverisació, si be s' han obtingut bons resultats, no han sigut tan notables com ab l' embadurnat; ademés, aquest últim sistema resulta menys costós, perque basta una sola aplicació.

Trasladém aquestas notícias als viticultors, especialment aquells que al fer les plantacions de vinyes americanes, no han tingut la precaució de practicar l' anàlisis exacte de la calissa dels terrenos y están sufrint actualment grans perjudicis á causa de la clorosis, que resulta en aquestos cassos difícil de combatre.

HIMNE

Cantat pels noys de las escolas á la Festa Nacional Catalana que tingué lloch lo dia de Corpus al Desert de Sarriá.

Del avuy ve 'l demá
som la llevor, som lo grá,
som la cullita que vindrá.

Som petits, petits, petits
de l' alsada y de la pensa,
pero obrim los cinch sentits
á la vida que comensa.

Som petits.

Ja veuréu quina ufanor
quan los noys tornarán homes;
ja veuréu quina ufanor,
som petits com la llevor.

En lo nostre cos de noys
hi ha una sanch que fa bullida,
plena d' ansies y alegroys
que 'ns empeny cap á la vida.

Som petits.

Esbravantla en jochs y cants
creixerém tots en bon' hora;
esbravantla en jochs y cants
serém forts y serém grans.

Per nodrins l' enteniment
cercarem lo pá de l' aula,
será llum pel pensament,
será foch per la paraula.

Som petits.

Del cervell en la fornal
tota idea hi farà calda,
del cervell en la fornal
forjarém nostre ideal.

Obrirém nostre esperit
que s' abeuri als quatre cayres
ab clarors del infinit
y ab perfums de tots los ayres.

Som petits.

Y encendré la voluntat
ab la fe que tot ho aplanar,
y encendré la voluntat
ab un clam de llibertat.

Som petits, petits, petits,
pero som una creixensa,
una onada de delits,
potsé una era que comensa.

Som petits.

L' era nova que vindrá,
l' era nova que s' acosta,
l' era nova que vindrá
del reyalme catalá.

Del avuy ve 'l demá.
som la llevor, som lo grá,
som la cullita que vindrá.

Francesch Matheu.

SETMANALS

Ara estem en verdadera febre política á la castellana. Tots els diaris van plens de llistas del personal famolench que el Govern engega contra el país. Allá hont cayguin serán com la plaga de llagosta després de molts días de dejuni. Aquet problema del personal es lo únich *interessant* que un cop cada dos ó tres anys se presenta als governants. Result aixó tot lo demés va com una seda. Deu salvi á Catalunya.

Catalunya mentres tant vol fer quelcom pera mereixer de Deu la salvació. Las entitats catalanistas han iniciat una campanya contra las intolerables intrusions del Estat en la vida íntima

dels pobles. L' Estat no està content ab enviarnos governadors d' allà, jutjes d' allà, recaudadors d' allà. Vol també enviarnos secretaris, metjes, contadors, y altres cosas que anirà inventant. Aixó es la tirania del Estat contra 'ls pobles. L' Ajuntament y Diputació de Barcelona s' ajuntan pera la defensa. Esperém que tots els Ajuntaments de Catalunya s' apleguin com un sol home y darrera d' ells tots els catalans de bona voluntat.

El diumenge passat tingué lloch á Montserrat la *Festa de las espigas*, organizada per la Adoració Nocturna de Barcelona, á la que hi foren convidadas totas las Adoracions Nocturnas catalanas. Allí vegerem aplegadas las Adoracions de Barcelona, Sant Sadurní, Badalona, Sabadell, Tarragona, Valls, Tortosa, Montblanch, Areny de Mar, Calella, Girona y Lleyda. La peregrinació que arribá á Montserrat lo disapte á la tarde fou rebuda per tota la comunitat ab son Abat, dirigintse en professó á saludar á la Moreneta. Al vespre se posá de manifest á Nostre Amo y lo canonge Mossen Collell en un sermó d' aquells que impresionan fortament al auditori desenrotllá las misteriosas relacions entre la Verge y la Sagrada Eucaristia. Se passá la nit tota vetllant á Nostre Senyor y á punta de dia se'l portá en professó fins la plasseta d' enfront lo monastir. Desde allá lo Rd. Abat girat enyers los camps de llevant lis dongué la triple benedicció ab la Custodia.

¡Que granin los camps y donguin rahims las vinyas y fructifiqui la natura tota á major gloria de Jesús Sagramentat!

L.

NOTICIAS LOCALS

—Com may s' hagués vist se celebrá en nostra vila la diada de Corpus Chris-

ti. La nit de la vetlla los Adoradors Nocturnos feren guardia á Nostre Amo fins á las quatre de la matinada. Exposit altra volta á l' Ofici fou adorat fins la tarde per las Senyoras de la Conferencia, Mares Católicas y Fillas de María.

La professó de la tarde fou lluidíssima assistinhi totas las associacions esmentadas. Els portadors del tálem eran representacions del element intelectual, dels propietaris, dels pagesos, dels menestrals y del jovent de la vila. Tanca-va la professó el senyor Arcalce, Jutje, Secretari y dos concejals. Los germans de la Adoració Nocturna estrenaren unas bonicas insignias.

—Havém sentit á dir que en un centre de aquesta vila, ab motiu de representarse un drama no molt ajustat ab la decencia, algunas familias se cregueren obligadas á retirarse de la sala.

Rebin nostra enhorabona, y vulga Deu que en semblants ocasions tingan molts imitadors valents y decidits que sápigam posar las cosas en son punt.

—Nostre bon amich En Manel Montserrat ha sofert l' últim dilluns l' irrepá- rable pérdua de sa volguda esposa. Preném gran part en la pena que sofreix y al demanar á Deu l' etern descans per la difunta, preguém també la conformitat cristiana per nostre compatrici. A. C. S.

—Les *festes de barri*, que de temps tradicional venen celebrantse en aquesta vila durant la vuitada de Corpus, enguany s' han celebrat també, si be cal confessar que han sigut menys entusiasmats que altres anys.

A excepció d' una, totes les barriades celebraren Completas, havillaven els carrers y assistiren en tipich rengle á l' Iglesia parroquial pera ohir l' Ofici. D' aquells sobresurtí la del Arrabal.

Les fatxades que més se distingiren per lo bon gust en adornarles foren la de les senyores Ferrer del barri de la Plassa y la del senyor Tarrida del Arrabal.

IMP. RAMON GERMANS Y NEBOT.—VENDRELL